

Acomodarea blândă – un proces relațional și etapizat

La GreenKid, integrarea copilului în comunitate se face cu răbdare, respect și grijă pentru ritmul său propriu. Nu urmărim o „adaptare rapidă”, ci o acomodare autentică, sănătoasă emoțional, în care copilul își construiește treptat încrederea în noul mediu, în adulții din jur și în propriile forțe. De aceea, considerăm că somnul nu poate fi introdus decât după parcurgerea macar a unei luni de acomodare.

Procesul de acomodare este relațional, etapizat și colaborativ, implicând în mod activ echipa educațională și familia copilului. El se desfășoară în două planuri:

- perioadă de prezență fizică treptată, în primele zile de acomodare, și
- perioadă extinsă de adaptare emoțională și relațională, care durează între 2 și 4 luni.

Etapele concrete ale acomodării

Ziua 1: 10:00–11:00

Întâlnire inițială în curte sau în sala „Loc de joacă” (diferită de sala de grupă). Copilul este însoțit de un părinte, care rămâne alături de el într-o atmosferă calmă, încurajatoare, fără a forța interacțiuni. Joaca este liberă, individuală, iar educatorul grupei este prezent într-un mod prietenos și discret.

Ziua 2: 9:30–11:00

Se păstrează prezența părintelui, dar acesta începe să se retragă treptat din joc, încurajând interacțiunea cu educatorul. Se activează primele mici ritualuri de grup.

Ziua 3: 9:30–11:30

Copilul este implicat activ în activitățile propuse, iar părintele intervine doar dacă este solicitat de echipă. Se creează relația de încredere între copil și educator, iar adultul de referință se transformă treptat în cadrul didactic.

Ziua 4: 8:00–12:00 (program scurt – cu servirea mesei de prânz)

Dacă adaptarea decurge bine, copilul rămâne în programul de dimineață, iar părintele se retrage complet din spațiul instituției, rămânând la maximum 10 minute distanță, în caz de nevoie. Dacă plânsul persistă mai mult de 10–15 minute, părintele va fi contactat pentru a relua acomodarea într-un ritm adaptat copilului.

Etapele emoționale ale procesului de adaptare (2–4 luni)

1. Adoptarea „mamei-surogat” – acceptarea educatorului

Copilul reușește să se liniștească în brațele cadrului didactic și să accepte consolare din partea acestuia. Această etapă poate dura între 3 zile și 2–4 săptămâni, în funcție de nevoia de securizare emoțională.

2. Validarea prin joc – apropierea activă de educator

Copilul pendulează între activitatea proprie și prezența educatorului, îi aduce jucării sau caută aprobarea acestuia. Este etapa în care încrederea se sedimentează. Durată: până la 1 săptămână.

3. Relaționarea cu alți copii – integrarea în grup

Copilul începe să interacționeze direct cu ceilalți copii, ceea ce implică și primele „ciocniri de roluri” (mușcăături, împins, smuls jucării). Aceste comportamente nu sunt dorite, dar sunt firești în procesul de învățare socială. Se construiesc primele reguli ale colectivității:

- Nu lovim, nu împingem, nu mușcăm – acestea provoacă durere.
- Nu smulgem jucăria – așteptăm sau oferim altceva la schimb.
- Ne ajutăm între noi și contribuim la organizarea spațiului.

4. Crearea relațiilor de prietenie

Aceasta este finalitatea acomodării: copilul vine cu bucurie pentru a-și revedea colegii, iar educatorul devine un ghid și un mediator, nu o ancoră emoțională principală. Copilul își asumă roluri în grup și manifestă autonomie relațională.

⚠ Blocarea în oricare dintre aceste etape poate duce la dependențe nesănătoase și dificultăți în integrarea ulterioară. O acomodare reușită presupune parcurgerea tuturor celor patru etape.

Colaborarea părinților – esențială pentru succes

Acomodarea nu este un proces doar al copilului, ci un efort comun între familie și echipă. Este foarte important ca:

- părintele să susțină copilul cu încredere, fără anxietate transmisă;
- mesajele să fie clare și constante: „Te las aici, cu educatoarele, unde te vei distra alături de alți copii și mă întorc după ce servești masa de prânz”;
- părinții să predea copilul fără a zăbovi în curte sau în interiorul clădirii, astfel încât atenția educatorilor să rămână exclusiv asupra copiilor din grija lor.

Prezența părinților în spațiile educaționale poate perturba dinamica de grup – copiii însoțiți au tendința de a ignora regulile instituției și de a crea comportamente de tip „contagios” în rândul celorlalți. Pentru a păstra coerența, siguranța și autonomia grupului, preluarea copilului se face rapid și fără staționare.

După primele două etape ale adaptării...

...copilul va începe să participe la activități educaționale structurate, iar deprinderile funcționale (precum utilizarea oliței) vor fi integrate în rutina zilnică, în acord cu ritmul fiecărui copil.

